

Geschilleninstantie Huisartsenzorg Kamer Noord

Referentie: 20250065

EINDUITSPRAAK

Inzake

Mevrouw [naam]

Klaagster

wonende te [plaats]

nabestaande van de heer [naam]

oorspronkelijk klager en overleden op XX XX 2025

gemachtigde: mw. mr. S.M.M. Peeters

tegen

De heer [naam]

huisarts te [plaats]

Verweerder

gemachtigde: mevrouw mr. S. Poelhekke

1. VERVOLG VAN DE PROCEDURE

- 1.1 De geschillencommissie verwijst naar de tussenuitspraak in deze klachtzaak, waarin de commissie de klacht van klaagster gegrond heeft verklaard en iedere verdere beslissing heeft aangehouden om beide partijen in de gelegenheid te stellen zich nader uit te laten over de (hoogte van de) door klaagster gevorderde schadevergoeding.
- 1.2 Klaagster vroeg een schadevergoeding van in totaal € 25.000,00 aan materiële en immateriële schade. Verweerder heeft de schadevordering en het causale verband met de vertraging in het stellen van de diagnose en de aanvang van de behandeling betwist.
- 1.3 De commissie heeft in de tussenuitspraak overwogen dat in deze zaak als uitgangspunt geldt dat door de handelwijze van de AIOS (voor wie verweerder verantwoordelijk was) een delay is ontstaan, omdat de AIOS in november 2023 geen PSA-onderzoek heeft gedaan, de mogelijkheid daarvan niet met de patiënt heeft besproken en hem evenmin heeft verwezen naar de uroloog. In beginsel komt de schade, die door dat delay is ontstaan, in aanmerking voor vergoeding door verweerder aan klaagster.
- 1.4 De commissie heeft klaagster verzocht om in haar nadere toelichting niet alleen de hoogte van de schadeposten (voor zover mogelijk met betaalbewijzen of andere bewijsstukken, opgave van concrete data of anderszins) nader te onderbouwen, maar ook in te gaan op het causale verband tussen de vertraging in de doorverwijzing door verweerder en de schade(posten). Anders gezegd: op grond waarvan zijn de (oorspronkelijk) door de patiënt opgevoerde schadeposten het directe gevolg van de vertraging in de doorverwijzing en zou deze schade niet zijn ontstaan als de AIOS wel direct een PSA-test had gedaan en/of had doorverwezen naar de uroloog en wat is het verschil met de situatie die zou zijn ontstaan als de patiënt in november 2023 was doorverwezen?
- 1.5 De geschillencommissie heeft kennisgenomen van en zal verder beslissen op basis van de volgende en tussen partijen gewisselde stukken:
- de brief van klaagster van 23 december 2025;
 - de brief van de ambtelijk secretaris van 29 januari 2026 aan de gemachtigde van klaagster;
 - de e-mail van de gemachtigde van klaagster van 19 februari 2026;
 - de brieven van de gemachtigde van verweerder van 18 en 25 februari 2026.

2. AANVULLENDE INFORMATIE VAN KLAAGSTER

- 2.1 Ter nadere toelichting op haar schadevordering heeft klaagster aangevoerd dat het verder specificeren en documenteren van de schade voor haar een onevenredige emotionele belasting vormt. Het opnieuw doorlopen van de gebeurtenissen en de gevolgen daarvan leidt tot hernieuwde spanning en stress, hetgeen onevenredig belastend is, gelet op het nog zeer recente overlijden van de patiënt. In zijn geest wil klaagster toch graag op een nette manier deze zaak tot een goed einde brengen. Met name de immateriële schade is naar haar aard moeilijk objectiveerbaar en laat zich niet goed beschrijven in bewijsstukken of exacte berekeningen. Een gedetailleerde onderbouwing doet naar het oordeel van klaagster geen recht aan de daadwerkelijke impact van het handelen en uiteindelijk het overlijden waarop de klacht betrekking heeft. Klaagster geeft dan ook een beknopte en globaal gehouden toelichting op de geleden schade, waarbij zij bewust heeft afgezien van nadere documentatie en detaillering vanwege de aanzienlijke emotionele belasting die dit voor haar meebrengt.
- 2.2 De materiële schade houdt verband met de gevolgen van het niet opvolgen van het door het ziekenhuis gegeven advies door verweerder, hetgeen heeft geleid tot een te late vaststelling van prostaatkanker bij de patiënt. Klaagster schat de materiële schade, naar redelijkheid en zonder nadere uitsplitsing, globaal op circa € 7.500,00.
- 2.3 De immateriële schade is aanzienlijk en bestaat uit intens verdriet, langdurige emotionele belasting, onzekerheid en stress van zowel de patiënt als klaagster en het gezin. Het niet tijdig onderkennen van de ernst van de situatie en het uitblijven van adequaat handelen hebben geleid tot een onherstelbare vertrouwensbreuk en een blijvende aantasting van een gevoel van veiligheid binnen de zorg. Het vertrouwen in verweerder, voortvloeiend uit de vastgestelde tekortkoming in adequaat handelen en de daaruit voortkomende beperkte behandelingsmogelijkheden van de reeds vergevorderde prostaatkanker is tot nihil gedaald. De impact hiervan heeft zich uitgestrekt over de afgelopen twee jaar en heeft het functioneren van de patiënt en het hele gezin danig geraakt en beïnvloed. Gelet op de aard en ernst van de tekortkoming, de verstrekkende gevolgen en de duur van de impact, vindt klaagster een vergoeding van € 9.500,00 aan immateriële schade naar billijkheid passend.
- 2.4 Het totaalbedrag aan schade komt hiermee uit op € 17.000,00. Dit bedrag vindt klaagster redelijk en proportioneel in het licht van de gegrond verklaarde klacht en de vastgestelde gevolgen daarvan.

3. AANVULLENDE INFORMATIE VAN VERWEERDER

- 3.1 Verweerder heeft aangevoerd dat klager niet heeft aangetoond dat er een ander medisch beloop zou zijn geweest als de AIOS de patiënt in november 2023 (tegen het advies van de geconsulteerde uroloog in) toch had doorverwezen naar de uroloog en/of als zij toen uit eigener beweging een PSA-onderzoek zou hebben verricht. Ook heeft klager niet aangetoond dat de uitslag van een PSA-onderzoek, als dat in november 2023 zou hebben plaatsgevonden, afwijkend zou zijn geweest en dus toen al de diagnose prostaatkanker zou zijn gesteld. Klager heeft dan ook niet aangetoond dat er *extra* schade is ontstaan doordat de patiënt eerder had kunnen worden doorverwezen.
- 3.2 Voor zover de commissie meent dat een schadevergoeding wel op zijn plaats is, wijst verweerder erop dat klager de gevraagde materiële schadevergoeding van € 7.500,00 niet heeft onderbouwd. De gevraagde immateriële schadevergoeding komt verweerder bovenmatig voor. Verweerder verzoekt de commissie die vergoeding te matigen, voor zover er aanleiding bestaat een vergoeding toe te kennen.
- 3.3 Inhoudelijk heeft verweerder nog opgemerkt dat er geen advies van het ziekenhuis was, anders dan het advies van de uroloog en dat verweerder niet betrokken was bij het consult van 23 november 2023 en de opvolging daarvan. Verweerder is van mening dat hij direct en adequaat actie heeft ondernomen op het moment dat hij zelf betrokken raakte.

4. BEOORDELING DOOR DE GESCHILLENCOMMISSIE

- 4.1 Klager vroeg oorspronkelijk een schadevergoeding van in totaal € 25.000,00. De toelichting op de gevraagde schadevergoeding was beperkt en algemeen. Er is onder meer gewezen op het medisch traject dat de patiënt heeft ondergaan en aangegeven dat diens overlijden wellicht voorkomen had kunnen worden door een eerdere verwijzing. De vergoeding is gevraagd vanwege het aangedane leed en ter erkenning van het onzorgvuldig en nalatig handelen door verweerder. Zonder specificatie van kosten is een opsomming gegeven van schadeposten, waaronder hulpmiddelen, reis- en verblijfkosten voor behandelingen, verlies aan inkomsten, nodeloos gemaakte kosten van lidmaatschappen, abonnementen en vakanties, waarvan geen gebruik kon worden gemaakt, en de kosten van de uitvaart.
- 4.2 In de tussenbeslissing heeft de commissie concreet aangegeven op welke punten zij behoefte had aan een nadere onderbouwing van de schade(posten), zie ook hiervoor in 1.4. Een

schadevordering kan namelijk alleen worden toegewezen indien en voor zover de schade het directe gevolg is van het nalatig handelen van verweerder (het zogenaamde causaal verband). Essentieel is dus dat duidelijk wordt wat het verschil is tussen wat er gebeurd zou zijn bij eerdere doorverwijzing en wat er daadwerkelijk gebeurd is. Alleen dat verschil kan voor een vergoeding in aanmerking komen.

- 4.3 Klaagster heeft in haar nadere reactie de oorspronkelijke schadevordering aangepast tot een bedrag aan materiële schade van € 7.500,00 en een bedrag aan immateriële schade van € 9.500,00. De gevraagde onderbouwing van de schade is uitgebleven. De commissie heeft klaagster er (via haar gemachtigde) op gewezen dat zij er begrip voor heeft dat het voor klaagster belastend is om de schade nader te onderbouwen, maar dat een onvoldoende onderbouwde schadevergoeding niet kan worden toegewezen. Ook heeft de commissie erop gewezen dat de gemachtigde van klaagster haar wellicht behulpzaam kon zijn om de schade(posten) nader te onderbouwen. Klaagster is meerdere malen in de gelegenheid gesteld om een nadere onderbouwing aan te leveren, maar heeft daarvan afgezien.
- 4.4 Nu de door de commissie gevraagde onderbouwing van de schade is uitgebleven, kan de commissie de gevraagde schadevergoeding niet toewijzen. De commissie wijst de schadevordering op grond van het voorgaande af.
- 4.6 De commissie heeft in de tussenbeslissing geoordeeld dat de klacht gegrond is. Dat betekent dat het door klaagster betaalde griffierecht ad € 125,00 ten laste van verweerder komt. De commissie zal verweerder daartoe veroordelen.

DE UITSPRAAK

De commissie wijst de gevraagde schadevergoeding af;

De commissie veroordeelt verweerder tot betaling van het door klaagster betaalde griffierecht, te weten een bedrag van € 125,00 en wel binnen 2 weken na datering van deze uitspraak.

Deze beslissing is genomen door:

De heer mr. A.R.O. Mooy, waarnemend voorzitter

Mevrouw drs. R. Boeve-Smit, lid op voordracht van de Landelijke Huisartsen Vereniging/Ineen

Mevrouw drs. K. Slot, lid op voordracht van de Landelijke Huisartsen Vereniging/Ineen

De heer mr. M. Kooijman, lid vanuit patiëntenperspectief

Mevrouw drs. M. Oudshoorn, lid vanuit patiëntenperspectief

bijgestaan door mw. mr. N.A.M. Sinjorgo, waarnemend ambtelijk secretaris.

Eindhoven, 19 mei 2026

namens de commissie:

De heer mr. A.R.O. Mooy, waarnemend voorzitter.